

Левити, които "носехъ ковчегъ-тъ на Божий - тъ завѣтъ: и поставихъ Божий - тъ ковчегъ: и Авіааръ приносище жертвъ додѣ съвършихъ всички - тъ людие да прѣминуватъ отъ градъ-тъ. И рече царь-тъ на Садока: Върни Божий - тъ ковчегъ въ градъ - тъ: ако намѣрѣхъ благодать прѣдъ очи-тѣ на Господа, "ще мя направи да ся върни, и да видѣхъ него и обиталище - то му: Ако ли рече така: "Нѣмамъ благоволеніе въ тебе, ето азъ, "нека ми направи каквото е угодно прѣдъ очи-тѣ му. Рече царь-тъ още на Садока священикъ-тъ: Не си ли ты "гледающій"? върни ся въ градъ-тъ съ миръ, ты и "Ахимаасъ сынъ ти, и Йонаанъ сынъ-тъ Авіааровъ, двама-та ви сынове съ васъ. Виждте, "азъ ще ся забавляхъ по полета-та на пустынѣ-тъ, додѣ дойде рѣча отъ васъ за да ми извѣсти. И тъй Садокъ и Авіааръ върниха Божий - тъ ковчегъ въ Йерусалимъ, и останахъ тамъ.

30 А Давидъ въсхождаше прѣзъ въсходътъ на маслиненѣ-тъ горжъ, въсхождаше и плачеше, и "имаше главж-тъ си покрытъ, и вървѣше "бось: и всички-тѣ людие що бѣхъ съ него "имахъ всякой главж-тъ си покрытъ, и "възвластихъ и плачехъ. И извѣстихъ Давиду, и рекохъ: "Ахитофель е между съзаклѣти-тѣ съ Авессалома. И рече Давидъ: Господи, моліхъ ти ся, "осуети съвѣтъ-тъ на Ахитофела.

31 И когато дойде Давидъ на върхъ-тъ на горж-тъ, дѣто ся поклони Богу, ето, посрѣди го Хусай "Архіеъцъ - тъ, и "имаше раздрани дрежж-тъ си, и прѣсть на главж-тъ си. И Давидъ му рече: Ако ми нешъ съ мене, то ще ми бѣдешъ "товаръ.

32 Ако ли ся върнешъ въ градъ - тъ, та речешъ на Авессалома: "Царю, ще ти бѣдѣ рабъ: както бѣхъ рабъ на бащъ ти до сега, така ще бѣдѣ сега на тебе рабъ; тогазъ можешъ заради мене да прѣвърнешъ съвѣтъ-тъ на Ахитофела. И не е ли тамъ съ тебе Садокъ и Авіааръ, священици-тѣ? всичко прочее каквото бы чуялъ отъ домъ-та на царя, "ще извѣстиши на Садока и Авіаара, священици - тѣ:

33 Ето, тамо "стъ тѣхъ двама-та имъ сынове, Ахимаасъ Садоковъ, и Йонаанъ Авіааровъ: и чрѣзъ тѣхъ ще ми испрашате всичко каквото чуете. И като влѣзе въ градъ - тъ "Хусай Давидовъ - тъ приятелъ, "Авессаломъ влѣзе въ Йерусалимъ.

^и Числ. 4; 15.^и Псал. 43; 3.^и Числ. 14; 8. Гл. 22; 20.

3 Цар. 10; 9. 2 Лѣт. 9; 8.

Иса. 62; 4.

^и 1 Цар. 3; 18.^и 1 Цар. 9; 9.^и Виж. Гл. 17; 17.^и Гл. 17; 16.^и Гл. 19; 4. Есое. 6; 12.

Иса. 20; 2, 4.

^и Гл. 14; 3, 4.^и Псал. 126; 6.^и Псал. 3; 1, 2. 55; 12 и др.^и Гл. 16; 23. 17; 14, 23.^и Виж. Иса. 16; 2.^и Гл. 1; 2.^и Гл. 19; 35.^и Гл. 16; 19.^и Гл. 17; 15, 16.^и Ст. 27.^и Гл. 16; 16. 1 Лѣт. 27; 33.

ГЛАВА 16.

1 И "когато прѣминж Давидъ малко върхъ-тъ, ето, "Сива, слуга-та на Мемфисоея, срѣщи го, съ два осла осѣдлани, и имаше на тѣхъ двѣстѣ хлѣба, и сто грозда сухо гроздie, и сто низаницы лѣти-тины овоція, и мѣхъ вино. И рече царь-тъ на Сивъ: Защо носишъ това? А Сива рече: Осли-тѣ сѫ за домородие-то на царя за да яздятъ, а хлѣбове - тѣ и лѣтните овоція да ядатъ момчи-тѣ: а вино-то, "да пилѣтъ които изнемощѣятъ въ пу-3 стини-тъ. Тогазъ рече царь-тъ: А дѣ е синъ-тъ на господаря ти? И "рече Сива на царя: Ето, сѣди въ Йерусалимъ; защо рече: Днеси Израилевъ домъ ще възвърне къмъ мене царство-то на отда-4 ми. И "рече царь-тъ на Сивъ: Ето, твой е всичкий имотъ Мемфисоеевъ. И рече Сива: Кланямъ ти ся; нека намѣрѣхъ bla-5 годатъ прѣдъ очи-тѣ ти, господарю мой царю.

5 И когато дойде царь Давидъ у Вау-римъ, ето, излазѣше отъ тамъ человѣкъ отъ родъ-ть на Сауловъ-ть домъ, на име "Семей, синъ Гираеъвъ; и излѣзе та вър-6 вѣше и кълии-ше; И хвъляше камене вързъ Давида, и вързъ всички - тѣ слуги на царь Давида: а всички - тѣ людие и всички - тѣ силни бѣхъ му отвесно, и от-7 лѣво. И така говорѣше Семей и кълии-ше: Излѣзъ, излѣзъ, мажъ кръвниче, и 8 "мажъ златворниче! "Върихъ Ги Господъ "всички - тѣ кръвъ на Сауловъ-ть домъ, вмѣсто когото ся въцари ты: и прѣдаде Господъ царство-то въ ражж-тъ на Авессалома сына ти: ето, ты ся хванъ въ зло-9 то си, защото си мажъ кръвникъ. То-10 газъ Ависей Саруинъ-тъ синъ рече на царя: Защо "това мъртво псе "да кълне го-сподаря ми царь-тъ? остави, моліхъ, да прѣминж и да ми отсѣкъ главж-тъ. А царь - тъ рече: "Що имъ между мене и васъ, сынове Саруини? нека кълне, защо-11 то "Господъ му рече: Прокълни Давида. "А кой ще рече: Защо направи ты така?

11 И рече Давидъ на Ависея, и на всички-тѣ си слуги: Ето, "сынъ ми, "които е излѣзъ изъ утробж - тъ ми, иска животъ-тъ ми: колко повече сега тойзи Веняминецъ? оставвте го, нека кълне, защо-12 то Господъ му заповѣда. Негли пригледа Господъ оскърбеніе-то ми, и ми въззаде Господъ добро вмѣсто клѣтвж-тъ на то-

^и Гл. 16; 15.^и —^и Гл. 15; 30, 32.^и Гл. 9; 2.^и Гл. 15; 23. 17; 29.^и Гл. 19; 27.^и Прит. 18; 13.^и Гл. 19; 16. 3 Цар. 2; 8, 44.^и Втор. 13; 13.^и Съд. 9; 24, 56, 57. 3 Цар.^и 2; 32, 33.^и Виж. Гл. 1; 16. 3; 28, 29.^и 4; 11, 12.^и 1 Цар. 24; 15. Гл. 9; 8.^и Иса. 22; 28.^и Гл. 19; 22. 1 Пет. 2; 23.^и Гл. 4 Цар. 18; 25. Плач.^и 3; 28.^и Рим. 9; 20.^и Гл. 12; 11.^и Быт. 15; 4.^и Рим. 8; 28.